# ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ଏକ ଶତ ଛୟାଣ୍ଣବେ ପୃଷ୍ଠା

## ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମାନତା ଏବଂ ଦୈବୀ ନିରାଶା: ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10 ରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କର ପ୍ରକାଶନମୟ ଯାତ୍ରା

Jeff Pippenger
2024-04-27

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ସନ୍ଦେଶମାନଙ୍କ ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେଠାରେ ଯୋହନଙ୍କୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଜନମାନଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବରେ, ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିଲା ଯେ ସେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ଯେଉଁଥିବା ଇତିହାସରେ ଏକ ନିରାଶା ଘଟିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ନିରାଶା ହିଁ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସର ସେହି ଉପାଦାନ ଥିଲା, ଯାହା ମିଲେରାଇଟମାନଙ୍କର ବୁଝିବାରୁ ମୁଦ୍ରିତ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯେଣେକି ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉ।

> ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ୱରକୁ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଶୁଣିଥିଲି, ସେହି ସ୍ୱର ପୁଣି ମୋ ସହିତ କହିଲା ଏବଂ କହିଲା, ଯାଅ, ସମୁଦ୍ର ଉପରେ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଥିବା ଦୂତଙ୍କ ହାତରେ ଯେ ଖୋଲା ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଅଛି, ସେହିଟି ନେଇଅ। ତେବେ ମୁଁ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ପାଖକୁ ଗଲି ଏବଂ ତାଙ୍କୁ କହିଲି, ମୋତେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଦିଅ। ସେ ମୋତେ କହିଲେ, ଏହାକୁ ନେଅ ଏବଂ ଖାଇ ଦେଅ; ଏହା ତୁମ ପେଟକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ମୁଖରେ ଏହା ମଧୁପରି ମିଠା ହେବ। ତେବେ ମୁଁ ଦୂତଙ୍କ ହାତରୁ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ନେଇ ତାହାକୁ ଖାଇଦେଲି; ଏବଂ ମୋ ମୁଖରେ ତାହା ମଧୁପରି ମିଠା ଥିଲା; ଏବଂ ଯେତେଶୀଘ୍ର ମୁଁ ତାହାକୁ ଖାଇଲି, ମୋ ପେଟ ତିକ୍ତ ହୋଇଗଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 10:8–10.

ଦଶମ ପଦରେ, ଯୋହନ ୧୮୪୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଅଗଷ୍ଟ ୧୧ ତାରିଖରୁ—ଯେତେବେଳେ ପ୍ରବଳ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ଧରି ଅବତରିତ ହେଲେ—ଆରମ୍ଭ କରି ୧୮୪୪ ଖ୍ରୀଷ୍ଟାବ୍ଦର ଅକ୍ଟୋବର ୨୨ ତାରିଖର ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବରେ ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ତାଙ୍କୁ "ସ୍ୱର, ଯାହାକି" ସେ "ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଶୁଣିଥିଲେ," ଏହି ସୂଚନା ଦେଇ କୁହାଯାଏ ଯେ, ସେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଖାଇବେ, "ତାହା ତୁମ ପେଟକୁ ତିକ୍ତ କରିଦେବ, କିନ୍ତୁ ତୁମ ମୁଖରେ ସେହି ମଧୁପରି ମିଠା ହେବ।" ସେହି ତିକ୍ତ ନିରାଶାହିଁ ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ନିରାଶା ଆସି ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ତାହା ବିଷୟରେ ଜାଣିବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ନ ଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଯୋହନ ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘଟଣାମାଳାର ରୂପରେଖା ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ, ଯାହା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତମାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସ ଅଟେ।

ସେହି ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ଏହା ସୂଚିତ କରେ ଯେ ଶେଷ-ଦିନର ଜନଙ୍କ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ପରୀକ୍ଷା ଆଣାଯିବ, ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ଏମିତି କିଛି ବିଷୟର ଉପରେ ଆଧାରିତ ହେବ, ଯାହାକୁ ପରୀକ୍ଷା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ବୁଝିଯାଇବା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେୟସ୍କର ନଥିଲା; ତଥାପି ଏହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ସେହି ଅଭିନ୍ନ ଅନୁଭବ ନଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଘଟଣାକ୍ରମର ରୂପରେଖା ସହ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ସମନ୍ୱିତ ଥିଲା, କାରଣ ସାତଟି ମେଘଗର୍ଜନ ମଧ୍, "ଭବିଷ୍ୟତ ଘଟଣାମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁମାନେ ନିଜ ନିଜ କ୍ରମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ," ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କର ଭିତ୍ତିଗତ ଇତିହାସ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ ମଧ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନେ ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କ ପରି ଘଟଣାମାଳାର ସେହି ଏକେଇ ରୂପରେଖାକୁ ପୂରଣ କରିବେ; କିନ୍ତୁ ଯାହା ମିଲେରୀୟମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲା—ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିବା ଉଚିତ ନଥିଲା—ସେଥିରୁ ଭିନ୍ନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା ହେବ, ଯାହା ସେହି ଉପାଦାନ ଦ୍ୱାରା ଆଣାଯାଇଥିଲା ଯାହା ଯୁଦାର ଗୋତ୍ରର ସିଂହଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ଅମୁଦ୍ରିତ କରିବାର ସମୟ ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା; ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଦାନିଏଲ ୧୧ର ଚାଳିଶତମ ପଦର ଗୁପ୍ତ ଇତିହାସରେ ଘଟେ।

ଯାହା ମୁଦ୍ରିତ କରାଯାଇଥିଲା, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ପରୀକ୍ଷା ମିଲରାଇଟମାନେ ଯେଉଁ ପଥଚିହ୍ନରେ ପରୀକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲେ ସେଥି ସହ ସମରେଖିତ ହେବ, କାରଣ ମିଲରାଇଟ ଇତିହାସର ପ୍ରଥମ ପୂରଣରେ ହେଉ କିମ୍ବା ଅନ୍ତିମ ଦିନର ଶେଷ ପୂରଣରେ, ସାତଟି ତୂର୍ଯ୍ୟଧ୍ୱନି "ଘଟଣାମାଳାର ଏକ ରେଖାଚିତ୍ର" ଥିଲା, "ଯାହା ସେମାନଙ୍କର କ୍ରମାନୁସାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ।"

ଯାହାକି ବ୍ୟାପକ ଭାବେ ଅନୁଚିହ୍ନିତ ରହିଆସିଛି, ସେହି ହେଲା—ଯେପରି ଯୋହନ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ତାରିଖରେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅବତରଣର ଇତିହାସରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 22 ଅକ୍ଟୋବର, 1844 ର ମହା ନିରାଶା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଇ ସମାନ ଇତିହାସଟି 19 ଏପ୍ରିଲ, 1844 ରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିଲା। ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଯୋହନଙ୍କ ନିରାଶା ବୋଲି ବୁଝିହେବ, ଯିଏ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 ରେ ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟି ଖାଇବା ପରେ 19 ଏପ୍ରିଲ, 1844 ରେ ନିରାଶାର ସମ୍ମୁଖୀନ ହେଲେ। ସେହି ନିରାଶା ଆସିପହଞ୍ଚିବାବେଳେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତ ନିଜ ହାତରେ ଗୋଟିଏ "ଲେଖା" ନେଇ ଅବତରଣ କଲେ।

> "ପୁନର୍ବାର ଜଣେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଦୂତଙ୍କୁ ପୃଥିବୀକୁ ଅବତରଣ କରିବା ପାଇଁ ନିଯୁକ୍ତ କରାଗଲା। ଯୀଶୁ ତାଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଗୋଟିଏ ଲେଖା ରଖିଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ପୃଥିବୀକୁ ଆସୁଥିବାବେଳେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କହିଲେ, 'ବାବିଲୋନ ପତିତ ହୋଇଛି, ପତିତ ହୋଇଛି।' ତାପରେ ମୁଁ ଦେଖିଲି, ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନେ ପୁନିଥରେ ଆକାଶପାନା ଚକ୍ଷୁ ଉଠାଇ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରକାଶ ଅପେକ୍ଷାରେ ବିଶ୍ୱାସ ଓ ଆଶା ସହ ଚାହୁଁଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଅନେକେ ମନେ ହେଉଥିଲେ ଯେପରି ସେମାନେ ଘୁମେ ପଡ଼ିଥିବା ପରି ଏକ ଜଡ଼ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଗଲେ; ତଥାପି ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମୁହଁମଣ୍ଡଳରେ ଗଭୀର ଶୋକର ଚିହ୍ନ ଦେଖିପାରୁଥିଲି। ନିରାଶ ହୋଇଥିବାମାନେ ଶାସ୍ତ୍ରରୁ ଦେଖିଲେ ଯେ ସେମାନେ ବିଳମ୍ବର ସମୟରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ଦର୍ଶନର ପୂରଣ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟଧାରଣ କରି ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ। ଯେ ସମାନ ପ୍ରମାଣ ସେମାନଙ୍କୁ 1843 ମସିହାରେ ନିଜମାନଙ୍କ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ କରିଥିଲା, ସେହି ପ୍ରମାଣେ ସେମାନଙ୍କୁ 1844 ମସିହାରେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ନେଇଗଲା। ତଥାପି ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ଅଧିକାଂଶଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ଉତ୍ସାହ ନଥିଲା, ଯାହା 1843 ମସିହାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସର ଚିହ୍ନ ଥିଲା। ସେମାନଙ୍କ ନିରାଶା ସେମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସକୁ ନିରୁତ୍ସାହ କରିଦେଇଥିଲା।" Early Writings, 247.

ଯେ ମିଲ୍ଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସକୁ ଯୋହନ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେହିଟା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଏବଂ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ ଏବଂ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ଅବତରଣ, ସେହି ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଇତିହାସମାନଙ୍କର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁ ଦୁଇଟି ମଧ୍ୟ ନିରାଶାରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଯୋହନ ଅଧିକ ସିଧାସଳଖ ଭାବରେ ଉଭୟ ଦୂତଙ୍କର ସମଗ୍ର ଇତିହାସକୁ ଚିତ୍ରଣ କରୁଛନ୍ତି। ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପରେ ମଧ୍ୟ, ଯେତେବେଳେ ତୃତୀୟ ଦୂତ ଏକ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଆସିଲେ, 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋହର ନିରାଶା, ଏମିତି ଗୋଟିଏ ଅବଧିର ତୃତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଯୋଗାଇଥାଏ ଯାହା ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ନିରାଶାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

୨ତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନର ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ସମାନାନ୍ତର ଥିଲା। ଏକ ସତ୍ୟ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ୧୮୪୪ ମସିହାର ସତ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ସଂଖ୍ୟାଗତ ଗଣନାର ଭୁଲ ଉପରେ ନିଜ ହାତ ରଖି ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ପରେ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଭୁଲ ବୁଝାଗଲା, ସେହି ଭୁଲ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିଲା, କାରଣ ଯିହୁଦା ଗୋତ୍ରର ସିଂହ ନିଜ ହାତ ହଟାଇଥିଲେ। ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ର ଭୁଲ ଏହି କଥାକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିବାର ଅସ୍ୱୀକୃତି ଦ୍ୱାରା ଘଟିଥିଲା ଯେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ ରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ଘୋଷଣା କଲେ ଯେ "କାଳ ଆଉ ରହିବ ନାହିଁ," ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ହାତ ଉଠାଯାଇଥିଲା।

ଏହା ପ୍ରଥମ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ପ୍ରଥମ ନିରାଶାର ଫିଲାଦେଲଫିଆ ଆନ୍ଦୋଳନ ହେଉ କି, କିମ୍ବା ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଲାଓଡିକିଆ ଆନ୍ଦୋଳନର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ହେଉ, ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ସେହି ପଥଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। 19 ଏପ୍ରିଲ, 1844 ଏବଂ 18 ଜୁଲାଇ, 2020 ରେ ସେହି ନିରାଶା ଏକ ଛିଣ୍ଡିଯିବାର ସମୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା। ଯେମାନେ 11 ଅଗଷ୍ଟ, 1840 କିମ୍ବା 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର, 2001 ରେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲେ, ସେମାନେ ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିଲେ, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ଏକତ୍ର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ।

ସେ 11 ସେପ୍ଟେମ୍ବର 2001 ଠାରୁ ଏକ ଜନସମୁଦାୟକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଆସୁଥିଲେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମାରେ ଯେପରି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ଦିବ୍ୟ ପ୍ରତୀକ ଅବତରଣ କଲାବେଳେହିଁ ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି, ତାହାର ପୂର୍ବରୁ ନୁହେଁ। ପରେ, ଏକ ଛିଣ୍ଡିଯିବା ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ବପ୍ତିସ୍ମାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଥିଲେ, ଏବଂ କ୍ରୁଶ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଛିଣ୍ଡିଯିବା ପରେ, ସେ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ଜୁଲାଇ 2023 ରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଗ୍ରହଣର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସତ୍ୟ, 18 ଜୁଲାଇ 2020 ରେ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିବା ବିଷୟମାନଙ୍କର ଏକ ଅଂଶ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଏହା ମିଲରାଇଟମାନଙ୍କର ଇତିହାସର ଏକ ଉପାଦାନ ବୋଲି ସ୍ପଷ୍ଟ ଥିଲା।

ଦାନିଏଲ ଏଗାରର ଚାଳିଶତମ ପଦରେ, ଅତଳ ଗର୍ତ୍ତରୁ ଉଠିଥିବା ପଶୁ 2020 ମସିହାରେ ପୃଥିବୀର ପଶୁର ଉଭୟ ଶିଙ୍ଗକୁ ବଧ କଲା। 2023 ମସିହାର ଜୁଲାଇ ମାସରେ, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଶେଷ-ଦିନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ। ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ପବିତ୍ର ମିଲେରାଇଟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ଏବଂ ସେହି ଇତିହାସରେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ଦୁଇଟି ଐତିହାସିକ ସାକ୍ଷୀ ଅଛି। ସଂଗ୍ରହ କରିବାର ପ୍ରକ୍ରିୟା ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଉପାଦାନ, ଯାହା ଜୁଲାଇ 2023 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ସଂଗ୍ରହ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ, ସାତଜଣର ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟମ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ନିର୍ବାଚନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଉକ୍ରେନୀୟ ଯୁଦ୍ଧର ଇତିହାସ ସମୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୁଏ।

1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ, ପ୍ରଭୁ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଏକତ୍ର କରିଥିଲେ, ଏବଂ 1842 ମସିହାର ମେ ମାସରେ ପ୍ରକାଶିତ 1843 ଚାର୍ଟର ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ ଦ୍ୱାରା ସେହି ସମାଗମକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ। ସେହି ଚାର୍ଟ ଭିତ୍ତିସ୍ଥାପକ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, କାରଣ ସେ ସେତେବେଳେ ମିଲେରାଇଟ୍ ମନ୍ଦିରର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ କରୁଥିଲେ। 1840 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 11 ତାରିଖରେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କ ଅବତରଣ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ସହ ସମାନାନ୍ତର ଅଟେ, ଯାହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିଷୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବାଛିବାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲା।

> "ଯୋହନ ଓ ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ଏବଂ ଶିମୋନ; ଫିଲିପ୍ ଓ ନଥାନଏଲଙ୍କ ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ମଣ୍ଡଳୀର ଭିତ୍ତି ସ୍ଥାପନ ଆରମ୍ଭ ହେଲା। ଯୋହନ ନିଜ ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଥପ୍ରଦର୍ଶନ କଲେ। ତା'ପରେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ, ଆନ୍ଦ୍ରିୟ, ନିଜ ଭାଇଙ୍କୁ ଖୋଜି ପାଇଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଡାକି ଆଣିଲେ। ପରେ ଫିଲିପ୍‌ଙ୍କୁ ଆହ୍ୱାନ କରାଗଲା, ଏବଂ ସେ ନଥାନଏଲଙ୍କୁ ଖୋଜିବାକୁ ଗଲେ।" The Desire of Ages, 141.

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ଶେଷ ସମୟର ଆରମ୍ଭରୁ ୧୧ ଅଗଷ୍ଟ, ୧୮୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୱିଲିଅମ୍ ମିଲରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୦ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ—ଯାହା କ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମ ସମୟରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ଅବତରଣ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଥିଲା—ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଭିତ୍ତିସ୍ଥ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ "ଏକତ୍ର କଲେ"। ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷୀ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ୧୮ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତ ଅବତରଣ କରିବାବେଳେ, ୧୧ ସେପ୍ଟେମ୍ବର, ୨୦୦୧ ରେ କ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କର ଶେଷକାଳୀନ ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କଲେ; କିନ୍ତୁ ମିଲରୀୟମାନଙ୍କ ପରି, ସେମାନଙ୍କୁ ସାତଟି ଗର୍ଜନର ସେହି ଅଂଶ ଦ୍ୱାରା ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା ଯାହା ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇ ରହିଥିଲା, ଏବଂ ପରେ ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ-ଦିନର ଜନଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାଗମ ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକାଦଶ ପଦର ସର୍ବଶେଷ ଅଂଶରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଇତିହାସରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ପୁଟିନଙ୍କର ଉକ୍ରେନ ଉପରେ ବିଜୟର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, ଏବଂ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦର ଠିକ ପୂର୍ବରୁ, ଯେଉଁଠାରେ ରୁଷିଆ ଓ ପୁଟିନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଶେଷ ହୁଏ। ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକାଦଶ ପଦ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ଏକାଦଶ ପଦ ସହ ସମାନରେଖିତ ହୁଏ, କାରଣ ସେଠି ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଜୀବିତ କରାଯାଏ।

ପବିତ୍ର ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରେ, ପ୍ର ଭୁ ୧୮୪୪ ମସିହାର ଏପ୍ର ିଲ ୧୯ ତାରିଖର ନିରାଶା ପରେ ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ୁ ସମାବେଶ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ନିଜ ଜନମାନଙ୍କ ୁ ସମାବେଶ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ର ଭୁ ଯାହାକୁ ବ୍ୟ ବହାର କଲେ, ସେହିଥିଲା ଏହି ସ୍ୱ ୀକୃତି ଯେ ସେମାନେ ମାଥିଉ ଅଧ ାୟ ପଚିଶର ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ ର

“ବିଳମ୍ବ ସମୟ” ଏବଂ ହବକ୍କୂକ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୁଇକୁ ପୂରଣ କରୁଥିଲେ। ମିଲେରାଇଟମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଅବସ୍ଥାକୁ ଚିହ୍ନିବା ଏବଂ ପୁନର୍ବାର ଫେରି ଆସିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ବାକ୍ୟର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବାରୂପେ ଚିହ୍ନିବାକୁ ପଡ଼ିଲା। ସେମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବାକୁ ଥିଲା ଯେ ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନ, ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୃଥକ୍ ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ଜନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିଲେ। ନିଜର ନିରାଶ ଜନମାନଙ୍କୁ ସମାବେଶ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉତ୍ତୋଳିତ ପତାକାର ଏକ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ, ଏହିପରି ତାଙ୍କର ସତ୍ୟ ହେଲେମଧ୍ୟ ନିରାଶ ଜନମାନଙ୍କ ଓ କେବଳ ନାମମାତ୍ରରେ ତାଙ୍କର ଜନ ବୋଲି ଦାବି କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟର ଭିନ୍ନତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇ।

> ସେହି ଦିନରେ ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେବେ, ଯିଏ ଜନସମୂହ ପାଇଁ ଏକ ପତାକାସ୍ୱରୂପ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବେ; ଜାତିମାନେ ତାଙ୍କୁ ଖୋଜିବେ; ଏବଂ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ରାମ ଗୌରବମୟ ହେବ। ଏବଂ ସେହି ଦିନରେ ଏହା ଘଟିବ ଯେ, ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର ପୁନର୍ବାର ନିଜ ହାତ ବଢ଼ାଇବେ, ଯେଣେକି ନିଜ ଲୋକମାନଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ, ଯେମାନେ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଥିବେ, ଅଶ୍ଶୁରରୁ, ମିଶରରୁ, ପଥ୍ରୋସରୁ, କୂଶରୁ, ଏଲାମରୁ, ଶିନାରରୁ, ହାମାଥରୁ ଏବଂ ସମୁଦ୍ରର ଦ୍ୱୀପମାନରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବେ। ଏବଂ ସେ ଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ, ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ବାସିତମାନଙ୍କୁ ସମାବେଶ କରିବେ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ଚାରି କୋଣରୁ ଯିହୂଦାର ଛିଣ୍ଡିଯାଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବେ। ଯିଶାୟ 11:10–12.

ଯେତେବେଳେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯିରିମିୟ ଏପ୍ରିଲ 19, 1844 ରେ ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ସେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ଆଉ “ଉପହାସକାରୀମାନଙ୍କର ସଭା” ସହିତ ସଂପୃକ୍ତ ନୁହନ୍ତି; ସେହି ଉପହାସକାରୀମାନେ 1843 ମସିହାର ବିଫଳ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀକୁ ଏହାର ପ୍ରମାଣରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ ଯେ ଯିରିମିୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ଲୋକମାନେ ମିଥ୍ୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଥିଲେ।

> ମୁଁ ହାସ୍ୟକାରମାନଙ୍କ ସଭାରେ ବସି ନଥିଲି, କିମ୍ବା ଆନନ୍ଦ କରି ନଥିଲି; ତୁମ ହସ୍ତର କାରଣରୁ ମୁଁ ଏକାକୀ ବସିଥିଲି; କାରଣ ତୁମେ ମୋତେ କ୍ରୋଧରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଛ। ଯିରେମିୟ 15:17।

“ଉପହାସକମାନଙ୍କର ସଭା” ଯିରେମିୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଦେଇଥିଲା।

> “ଅନେକେ ତାଙ୍କର ଅବିଶ୍ୱାସୀ ଭାଇମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଯାତିତ ହେଲେ। କଳିସିଆରେ ନିଜମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ, କେହି କେହି ନିଜମାନଙ୍କର ଆଶା ବିଷୟରେ ନିରବ ରହିବାକୁ ସମ୍ମତ ହେଲେ; କିନ୍ତୁ ଅନ୍ୟମାନେ ଅନୁଭବ କଲେ ଯେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ବିଶ୍ୱସ୍ତତା ସେମାନଙ୍କୁ ଏପରି ଭାବରେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଲୁଚାଇବାକୁ ନିଷେଧ କରୁଥିଲା, ଯାହାକି ସେ ତାଙ୍କର ଭରସାରେ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନରେ ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥିବାରୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣ ବିନା, ଅନେକଙ୍କୁ କଳିସିଆର ସହଭାଗିତାରୁ ବିଚ୍ଛିନ୍ନ କରାଯାଇଥିଲା। ନିଜମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ଏହି ପରୀକ୍ଷାକୁ ବହନ କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ଏହି ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଥିଲା: ‘ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କର ଭାଇମାନେ, ଯେମାନେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଘୃଣା କରୁଥିଲେ, ମୋର ନାମର କାରଣରେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଇଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, ସଦାପ୍ରଭୁ ମହିମାନ୍ବିତ ହୁଅନ୍ତୁ; କିନ୍ତୁ ସେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଆନନ୍ଦ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ।’ ଯିଶାୟ 66:5।” The Great Controversy, 372.

ଯେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଅନ୍ୟଜାତିମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବେ, ସେଥି ତାହାବେଳେ ଘଟିବ ଯେତେବେଳେ ସେ ଇସ୍ରାଏଲର ନିର୍ବାସିତମାନେ ଯେଉଁମାନେ ତାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଂଶ, ସେମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିବେ। ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେଉଁମାନେ ଆଉ “ଉପହାସକମାନଙ୍କ ସଭାରେ” ବସୁନଥାନ୍ତି।

“ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ” ଦୁଇଟି ରକ୍ତବଂଶର ଏକ ପ୍ରତୀକ—ଏକଟି ଯିହୂଦୀଧର୍ମରୁ, ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ଯିହୂଦୀଧର୍ମର ବାହାରରୁ ଆସିଥିବା ଏକ ରକ୍ତବଂଶ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ; ଏହା କେବଳ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତବଂଶକୁ ମାତ୍ର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ନାହିଁ, ବରଂ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ; କାରଣ ଯେ ପତାକା ଉଚ୍ଚକୁ ଉତ୍ତୋଳିତ କରାଯାଏ, ସେହିଟି ଏମିତି ଏକ ଜନସମୂହକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେମାନେ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗର ସ୍ଥିତି ଓ ଅନୁଭବରେ

ସଦାକାଳ ପାଇଁ ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତ ି; ଏହି ସତ୍ୟ ଟି ଦାନିଏଲ ଅଧ ାୟ ଏଗାରର ଦଶମ ପଦରେ “ଦୁର୍ଗ” ନାମକ ପ୍ର ତୀକ ଦ୍ୱ ାରା ମଧ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ଦଶମ ପଦରେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ର ମୁଦ୍ର ାଙ୍କ ନର ସମୟ “ଦୁର୍ଗ” ସମ୍ ୍ବନ୍ଧ ୀୟ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀମୂଳକ ବୁଝାମଣା ଦ୍ୱ ାରା ସୂଚିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ହେଉଛି ମୁଣ୍ଡ । ଏକାଦଶ ପଦର ଇତିହାସରେ ଏବଂ ଉକ୍ରେ ନୀୟ ଯୁଦ୍ଧ ରେ, ପ୍ର ଭୁ ନିରାଶ ହୋଇଥିବା ପରିତ୍ୟ କ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ସଙ୍ଗ ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱ ିତୀୟଥର ନିଜ ହାତ ପ୍ର ସାରିତ କରନ୍ତ ି।

ଏହିପରି, ଦାନିଏଲ ଏଗାରୋର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଗଠନରୂପେ ଧାରଣ କରି, ଆମେ ରବିବାର ଆଇନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସରେ ପାପତନ୍ତ୍ରର ଅନୁପ୍ରବେଶକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛୁ। ଆମେ ଟ୍ରମ୍ପଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ରିପବ୍ଲିକନ ଶିଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖିଛୁ, ଯେପରି ସେ ସାତଜଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଥିବା ଅଷ୍ଟମ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି। ଆମ ପାଖରେ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟଧର୍ମର ପଥଭ୍ରଷ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର ରେଖା ଅଛି, ଯାହା ମାକ୍କାବୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ। ସେହି ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଏକେଇ ଇତିହାସରେ, ଆମେ ସାତ ଗର୍ଜନର ରେଖାକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛୁ, ଯାହା ଦଶ କୁମାରୀଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତର ରେଖା ମଧ୍ୟ ଅଟେ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଅନୁଭବକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିବା ସହିତସହିତ ସେହି ତିନି ଦୂତଙ୍କ ରେଖାକୁ ମଧ୍ୟ, ଯାହା ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ରୂପରେଖା କରେ। ସେହି ଇତିହାସରେ ସତ୍ୟ ପ୍ରୋଟେଷ୍ଟାଣ୍ଟ ଶିଙ୍ଗ ପାଇଁ ଘଟଣାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ହେଉଛି ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଗ୍ରହ।

ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଗ୍ରହଣ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସରେ ଘଟିଥିଲା, ଏବଂ 1844 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ଘଟିଥିଲା; ଏହିପରି, ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଛିତରାଇଥିବା ଝୁଣ୍ଡକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିବା ବିଷୟରେ ମିଲେରାଇଟ୍ ଇତିହାସରୁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ।

> “ସେପ୍ଟେମ୍ବର ୨୩ ତାରିଖରେ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଦେଖାଇଲେ ଯେ ସେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସଂଗ୍ରହର ସମୟରେ ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କୁ ଦ୍ୱିଗୁଣିତ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ, ଇସ୍ରାଏଲକୁ ଆଘାତ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଛିଣ୍ଡିଦିଆଯାଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଏବେ ସଂଗ୍ରହର ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବେ ଏବଂ ବାନ୍ଧିଦେବେ। ଛିତରାଇବାର ସମୟରେ, ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କର ପ୍ରଭାବ ବହୁତ ଅଳ୍ପ ଥିଲା, ଅତ୍ୟଳ୍ପ କିମ୍ବା କିଛିମଧ୍ୟ ସାଧନ କରିପାରିନଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଂଗ୍ରହର ସମୟରେ, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କର ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରିଛନ୍ତି, ସତ୍ୟକୁ ପ୍ରସାର କରିବା ପାଇଁ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରୟାସମାନେ ତାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଫଳ ଦେବ। ସମସ୍ତେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକତାବଦ୍ଧ ଏବଂ ଉତ୍ସାହୀ ହେବା ଉଚିତ। ମୁଁ ଦେଖିଲି ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଏହି ସଂଗ୍ରହର ସମୟରେ ଆମକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଛିତରାଇବାର ସମୟକୁ ଉଦାହରଣରୂପେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା କାହାର ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ୍ ଥିଲା; କାରଣ ଯଦି ପରମେଶ୍ୱର ସେତେବେଳେ ଯେତେକି କରିଥିଲେ ତାହାଠାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ ପାଇଁ ଅଧିକ କିଛି ନ କରନ୍ତେ, ତେବେ ଇସ୍ରାଏଲ କେବେମଧ୍ୟ ସଂଗ୍ରହିତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ।” Early Writings, 74.

ପ୍ରାରମ୍ଭିକ ରଚନାବଳୀର ପରିଶିଷ୍ଟରେ, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏମାତ୍ର ଉଲ୍ଲେଖିତ ଟୀପ୍ପଣୀକୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି:

> “୩. ପୃଷ୍ଠା ୭୪ରେ ଥିବା, ପ୍ରଭୁ ‘ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କର ଅବଶିଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହାତ ପ୍ରସାରିତ କରିଥିଲେ,’ ବୋଲି ଯେ ଦୃଷ୍ଟି ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଛି, ତାହା କେବଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ସମୟରେ ବିଦ୍ୟମାନ ଥିବା ଏକତା ଓ ଶକ୍ତିକୁ, ଏବଂ ସେ ପୁନର୍ବାର ନିଜ ଜନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ଓ ଉତ୍ଥିତ କରିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ସତ୍ୟକୁ ମାତ୍ର ସୂଚିତ କରେ।” Early Writings, 86.

ଅଗଷ୍ଟ 11, 1840 ଠାରୁ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ସାତଟି ବଜ୍ର ଧ୍ୱ ନିଙ୍କ ୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ପବିତ୍ର ଇତିହାସ, ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ଠାରୁ 1863 ମସିହାର ବିଦ୍ରୋ ାହ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ର ପବିତ୍ର ଇତିହାସର ଏକ ପ୍ର ତିରୂପ ଥିଲା। ପଙ୍କ୍ତ ି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତ ି, ପ୍ର ଥମ ଇତିହାସଟି ଜ୍ଞ ାନୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ର ଏକ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିଲା, ଏବଂ ଦ୍ୱ ିତୀୟ ପଙ୍କ୍ତ ିଟି ମୂର୍ଖ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ର ଏକ ଦୃଷ୍ଟ ାନ୍ତ କୁ ପ୍ର ଦାନ କରୁଥିଲା। ଉଭୟ ଇତିହାସ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଦୂତ ଏମିତି ଏକ ସନ୍ଦେ ଶ ସହ ଅବତରଣ କଲେ, ଯାହାକୁ ଭକ୍ଷ ଣ କରିବାକୁ ଥିଲା। ଉଭୟ

ଇତିହାସରେ ସେହି ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ଏକ ପରୀକ୍ଷା। ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯାହା ଏକ ଛିତରାଇବାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କଲା, ଏବଂ 1849 ସୁଦ୍ଧା, ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କୁ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ଯେ, ପ୍ରଭୁ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଛନ୍ତି, ଏଥର ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଯେମାନେ ଛିତରାଇ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ସଙ୍ଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ।

ମହା ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ସେମାନେ ଛିଣ୍ଣଭିଣ୍ଣ ହୋଇଯାଇଥିଲେ, ଯେପରି 19 ଏପ୍ରିଲ୍, 1844 ରେ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ତାଙ୍କର ପ୍ରଥମ ନିରାଶା ଦ୍ୱାରା ଛିଣ୍ଣଭିଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲେ। ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାବେଶ ଏହାକୁ ଚିହ୍ନିତ କଲା ଯେ ପ୍ରଭୁ "ନିଜ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଏକତ୍ର କରିବାକୁ ଏବଂ ଉତ୍ଥିତ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ।" ଦ୍ୱିତୀୟ ସମାବେଶରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏକ ପତାକା ଉତ୍ତୋଳନ କରିବା ସମ୍ମିଳିତ, ଯାହା ବାର୍ତ୍ତା ଉପରେ ପରସ୍ପର ସହ ଏକତ୍ରିତ, ଏବଂ ଯାହାର ମାନବତା ତାଙ୍କ ଦୈବତ୍ୱ ସହ ଏକତ୍ରିତ। ସେହି ପତାକାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନ୍ୟ ମେଷପାଳକୁ ବାବିଲୋନରୁ ବାହାରକୁ ଡାକିବା, ଯାହା ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀମାନେ ସେହି ପତାକାକୁ ଦେଖିବା ଦ୍ୱାରା ସଫଳ ହୁଏ।

ଏହି ପତାକା ହେଉଛି ସେମାନଙ୍କର ସେନା, ଯେମାନେ ରବିବାର ଆଇନର ପରୀକ୍ଷାକାଳରେ ନିଜ ମାନବତାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେବତ୍ୱ ସହ ଏକତ୍ର କରିଛନ୍ତି। ଏହିପରି, ଦ୍ୱିତୀୟ ସଂଗ୍ରହ "ଯିଶୟଙ୍କ ମୂଳ"କୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯାହା ଉତ୍ତୋଳିତ ହେବ; ଏବଂ ଏହା ରୁଥଙ୍କର ଦ୍ୱିଗୁଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକତ୍ୱକୁ ବହନ କରେ—ସେ ଥିଲେ ଜଣେ ଅନ୍ୟଜାତିୟା, ଯିଏ ପତାକା ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହୀତ ହୋଇ ବୋଅଜଙ୍କ ସହ ଯୋଗ ହୋଇଥିଲେ; ବୋଅଜ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ସେହି ସହ ମୁକ୍ତିଦାତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଯିଏ ରୁଥ ପାଇଁ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସନ୍ନିହିତ ଆତ୍ମୀୟ ଥିଲେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ସ୍ୱଭାବ ମାନବ ସ୍ୱଭାବର ପତିତ ଶରୀରଧାରଣ ସହ ଅବତାରରେ ଏକତ୍ରିତ ହେବାଦ୍ୱାରା, ସେ ଆମର ସନ୍ନିହିତ ଆତ୍ମୀୟ ହେଲେ। ଯେହେତୁ ଉତ୍ତୋଳିତ ପତାକା ସେମାନେ, ଯେମାନେ ସନ୍ଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଛନ୍ତି ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନ ପୂର୍ବରୁ ନିଜ ମାନବତାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦେବତ୍ୱ ସହ ଯୋଗ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି।

ଆମେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଏହି ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

> ବାଇବେଲ୍‌ପ୍ରତି କୃତଜ୍ଞ ବୋଧ ତାହାର ଅଧ୍ୟୟନ ସହିତ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ। ଛାତ୍ର ଯେ କୌଣସି ଦିଗକୁ ମୁହଁ ଫେରାଉନ୍ତୁ ନାହିଁ, ସେ ସେଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନନ୍ତ ଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରେମ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବାକୁ ଦେଖିବେ।
>
> "ଯିହୂଦୀ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବୁଝାଯାଇନାହିଁ। ତାହାର ଆଚାର-ବିଧି ଓ ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକରେ ବିଶାଳ ଓ ଗଭୀର ସତ୍ୟମାନଙ୍କର ଛାୟାଚିତ୍ର ଦେଖାଯାଏ। ସୁସମାଚାର ହେଉଛି ସେହି ଚାବି ଯାହା ତାହାର ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରେ। ମୋକ୍ଷ-ଯୋଜନା ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା, ତାହାର ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ବୁଦ୍ଧିର ପାଇଁ ଖୋଲାଯାଏ। ଆମେ ଯେତେଟା ବୁଝୁଛୁ, ତାହାଠାରୁ ଅନେକ ଅଧିକ ମାତ୍ରାରେ, ଏହି ଅଦ୍ଭୁତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବା ଆମର ଅଧିକାର। ଆମେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗଭୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ହେବ। ଦୂତମାନେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବାକୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରନ୍ତି, ଯେଉଁ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ ଯେମାନେ ନମ୍ର ହୃଦୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟକୁ ଖୋଜୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ କେବଳ ଯେଉଁ ଜ୍ଞାନ ଦେଇପାରନ୍ତି, ତାହାର ଅଧିକ ଦୈର୍ଘ୍ୟ, ପ୍ରସ୍ତ, ଗଭୀରତା ଓ ଉଚ୍ଚତା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତି।"
>
> "ଯେପରିକି ଆମେ ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ସମାପ୍ତି ସମୀପକୁ ଆସୁଛୁ, ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ବିଶେଷଭାବେ ଆମର ଅଧ୍ୟୟନକୁ ଦାବି କରେ। ନୂତନ ନିୟମର ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକର ଶେଷ ପୁସ୍ତକଟି ସେହି ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଯାହାକୁ ଆମେ ବୁଝିବା ଆବଶ୍ୟକ। ଶୟତାନ ଅନେକଙ୍କର ମନକୁ ଅନ୍ଧ କରିଦେଇଛି, ଯେପରି ସେମାନେ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟକୁ ନିଜମାନଙ୍କର ଅଧ୍ୟୟନବିଷୟ କରିବାରୁ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ଯେକୌଣସି ଅଜୁହାତରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇଛନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଏଠାରେ ନିଜ ସେବକ ଯୋହନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ କ'ଣ ହେବ ତାହା ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ କହୁଛନ୍ତି, 'ଧନ୍ୟ ସେ ଯେ ପାଠ କରେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଶୁଣନ୍ତି, ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ କଥାଗୁଡ଼ିକ ପାଳନ କରନ୍ତି।' ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:3।"
>
> "'ଏହାହିଁ ଅନନ୍ତ ଜୀବନ,' ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ, 'ଯେ ସେମାନେ ତୁମକୁ, ଏକମାତ୍ର ସତ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ, ଏବଂ ଯିହାଙ୍କୁ ତୁମେ ପ୍ରେରଣ କରିଅଛ, ସେହି ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତୁ।' ଯୋହନ 17:3। ଏହି ଜ୍ଞାନର ମୂଲ୍ୟକୁ ଆମେ କାହିଁକି ଅନୁଭବ କରୁନାହୁଁ? ଏହି ଗୌରବମୟ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଆମର ହୃଦୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କାହିଁକି ଦୀପ୍ତିମାନ ହେଉନାହାନ୍ତି, ଆମର

ଓଠରେ କାହିଁକି କମ୍ପିତ ହେଉନାହାନ୍ତି, ଏବଂ ଆମର ସମଗ୍ର ସ୍ତୁତି କୁ କାହିଁକି ବ୍ୟାପ୍ତ କରୁନାହାନ୍ତି?”

“ଆମକୁ ନିଜ ବଚନ ଦେଇ, ଈଶ୍ୱର ଆମର ଉଦ୍ଧାର ପାଇଁ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପ୍ରତ୍ୟେକ ସତ୍ୟର ଅଧିକାର ଆମହସ୍ତରେ ରଖିଛନ୍ତି। ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଏହି ଜୀବନର କୂପମାନରୁ ଜଳ ଆହରଣ କରିଛନ୍ତି, ତଥାପି ଏହାର ଯୋଗାଣରେ କୌଣସି ହ୍ରାସ ହୋଇନାହିଁ। ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନିଜମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ରଖିଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି କରି ସେହି ଏକେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ ବିଷୟରେ କହୁଥିବାବେଳେ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ, ଏବଂ ସେମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ—ତାଙ୍କର ଆତ୍ମା ଅନ୍ତରେ ଜ୍ୱଳିଉଠେ। କିନ୍ତୁ ଏହି ଅନ୍ୱେଷକମାନେ ଏହି ମହାନ ଓ ପବିତ୍ର ବିଷୟବସ୍ତୁମାନଙ୍କୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇନାହାନ୍ତି। ଆହୁରି ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଉଦ୍ଧାରର ରହସ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇପାରନ୍ତି। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ତାଙ୍କର ମିଶନର ସ୍ୱଭାବ ଉପରେ ଯେପରି ମନନ କରାଯିବ, ସତ୍ୟକୁ ଆବିଷ୍କାର କରିବାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରୟାସରେ ଆଲୋକର କିରଣମାନେ ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ। ପ୍ରତ୍ୟେକ ନୂତନ ଅନ୍ୱେଷଣ, ଯାହା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି ତାହାଠାରୁ ଆହୁରି ଗଭୀର ଭାବେ ଆକର୍ଷକ କିଛିକୁ ଉଦ୍ଘାଟିତ କରିବ। ଏହି ବିଷୟ ଅକ୍ଷୟ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅବତାର, ତାଙ୍କର ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତମୂଳକ ବଳିଦାନ, ଏବଂ ମଧ୍ୟସ୍ଥତାର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ସମୟ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିଶ୍ରମୀ ଶିକ୍ଷାର୍ଥୀର ମନକୁ ନିୟୋଜିତ ରଖିବ; ଏବଂ ଅସଂଖ୍ୟ ବର୍ଷସହିତ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରି ସେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିବ, ‘ଧର୍ମପରାୟଣତାର ରହସ୍ୟ ମହାନ।’”

“ଅନନ୍ତକାଳରେ ଆମେ ସେହି ସବୁ କଥା ଶିଖିବୁ, ଯାହାକି ଯଦି ଆମେ ଏଠାରେ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ଥିବା ଆଲୋକପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତୁ, ତେବେ ଆମର ବୁଝାମଣାକୁ ଉନ୍ମୁକ୍ତ କରିଦେଇଥାନ୍ତା। ମୋଚନର ବିଷୟବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକ ଅନନ୍ତ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ମୋଚିତମାନଙ୍କର ହୃଦୟ, ମନ ଓ ଜିହ୍ୱାକୁ ବ୍ୟସ୍ତ ରଖିବ। ସେମାନେ ସେହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ବୁଝିବେ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆକାଂକ୍ଷା କରୁଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଯାହାକୁ ଧରିରଖିବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ ନଥିଲା। ଚିରକାଳ ଓ ଚିରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସିଦ୍ଧତା ଓ ମହିମାର ନୂତନ ନୂତନ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଚାଲିବ। ଅନନ୍ତ ଯୁଗଗୁଡ଼ିକ ଧରି ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଗୃହସ୍ୱାମୀ ନିଜ ଭଣ୍ଡାରରୁ ନୂତନ ଓ ପୁରାତନ ବସ୍ତୁଗୁଡ଼ିକୁ ବାହାର କରି ଆଣିବେ।” Christ’s Object Lessons, 132–134.